

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ
(ΜΑΘΗΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α

- A1. → Σωστό
- A2. → Σωστό
- A3. → Λάθος
- A4. → Λάθος
- A5. → Σωστό
- A6. → γ
- A7. → δ

ΟΜΑΔΑ Β

- Σχολικό βιβλίο σελ. 169
"Το εργατικό δυναμικό χωρίζεται σε δύο κατηγορίες ... είναι ίσο προς το εργατικό δυναμικό."
- Σχολικό βιβλίο σελ. 169
Η ανεργία μετράται ως ποσοστό επί τοις εκατό (%) του εργατικού δυναμικού και υπολογίζεται από τον παρακάτω τύπο:

$$\text{ποσοστό ανεργίας} = \frac{\text{αριθμός ανέργων}}{\text{εργατικό δυναμικό}} \cdot 100$$

- Σχολικό βιβλίο σελ. 171
"Τα μέτρα που παίρνουν οι διάφορες κυβερνήσεις για την καταπολέμηση της ανεργίας είναι ... έχουν στόχο τη μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας."

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ1. Χρησιμοποιούμε τους τύπους:

$$VC = W \cdot L \text{ όπου } W = 60$$

$$AVC = \frac{VC}{Q} \Rightarrow Q = \frac{VC}{AVC}$$

$$MP = \frac{\Delta Q}{\Delta L}$$

και συμπληρώνουμε τα κενά του πίνακα.

Μονάδες Εργασίας L	Συνολικό Προϊόν Q	Οριακό Προϊόν MP	Μεταβλητό Κόστος VC	Μέσο Μεταβλητό Κόστος VC
0	0	-	0	-
1	8	8	60	7,50
2	20	12	120	6
3	40	20	180	4,50
4	64	24	240	3,75
5	80	16	300	3,75
6	90	10	360	4

Γ2. Ο νόμος της φθίνουσας ή μη ανάλογης απόδοσης δηλώνει ότι στη βραχυχρόνια περίοδο παραγωγής, δηλαδή στην περίοδο που υπάρχει ένας τουλάχιστον σταθερός παραγωγικός συντελεστής, υπάρχει ένα σημείο μέχρι το οποίο η διαδοχική προσθήκη ίσων μονάδων του μεταβλητού συντελεστή δίνει συνεχώς μεγαλύτερες αυξήσεις στο συνολικό προϊόν. Πέρα από το σημείο αυτό κάθε διαδοχική ίση αύξηση του μεταβλητού συντελεστή θα δίνει όλο και μικρότερες αυξήσεις στο συνολικό προϊόν, δηλαδή το οριακό προϊόν του μεταβλητού συντελεστή αρχικά αυξάνεται και μετά μειώνεται.

Παρατηρούμε ότι το οριακό προϊόν (MP) αρχικά αυξάνεται και μετά μειώνεται.

Επομένως ο νόμος της φθίνουσας απόδοσης ισχύει αμέσως μετά το 4ο επίπεδο απασχόλησης (δηλαδή με την προσθήκη του 5ου εργάτη στην παραγωγική διαδικασία).

Γ3. Για $Q_{85} = 85$ βρισκόμαστε μεταξύ των επιπέδων παραγωγής $Q_{80} = 80$ και $Q_{90} = 90$.

Q	VC
80	300
85	VC_{85}
90	360

$$\text{Θεωρώ } MC_{90} = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} = \frac{60}{10} = 6 \text{ σταθερό.}$$

$$\text{Συνεπώς } MC_{85} = \frac{VC_{85} - 300}{85 - 80} = 6 \Rightarrow VC_{85} = 330$$

$$AVC_{85} = \frac{VC_{85}}{Q_{85}} \approx 3,88.$$

ΟΜΑΔΑ Δ

Δ1. Έχουμε: Έλλειμμα = $Q_D - Q_S \Rightarrow 100 = 300 - \beta \Rightarrow \beta = 200$.

Είναι:

$$\epsilon_D = \frac{\frac{\Delta Q_D}{Q_{DA}} \cdot 100}{\frac{\Delta P}{P_A} \cdot 100} \Rightarrow \alpha = 120.$$

Άρα θα έχουμε:

$$\text{Πλεόνασμα} = Q_S - Q_D \Rightarrow \gamma = 320 - \alpha \Rightarrow \gamma = 320 - 120 \Rightarrow \gamma = 200.$$

Δ2. Η γενική μορφή της συνάρτησης ζήτησης είναι: $Q_D = \alpha + \beta \cdot P$
 Λύνουμε σύστημα δύο εξισώσεων με δύο αγνώστους

$$\left. \begin{aligned} Q_D^A &= \alpha + \beta \cdot P^A \\ Q_D^B &= \alpha + \beta \cdot P^B \end{aligned} \right\} \Rightarrow \left. \begin{aligned} 300 &= \alpha + \beta \cdot 8 \\ 120 &= \alpha + \beta \cdot 20 \end{aligned} \right\} \Rightarrow \left. \begin{aligned} \alpha &= 420 \\ \beta &= -15 \end{aligned} \right\}$$

$$\text{Άρα } Q_D = 420 - 15 \cdot P.$$

Η γενική μορφή της συνάρτησης προσφοράς είναι: $Q_S = \gamma + \delta \cdot P$.

Ομοίως λύνουμε το σύστημα. Άρα $Q_S = 120 + 10 \cdot P$.

Εξισώνουμε τις δύο συναρτήσεις: $Q_D = Q_S \Rightarrow P_E = 12$.

Αντικαθιστούμε είτε στη συνάρτηση ζήτησης είτε στην αντίστοιχη της προσφοράς και έχουμε:

$$\begin{aligned} Q_{D_E} &= 420 - 15 \cdot 12 = 240 \\ \text{ή } Q_{S_E} &= 120 + 10 \cdot 12 = 240. \end{aligned}$$

Άρα $E(Q_E, P_E)$: $E(240, 12)$.

Δ3.

α. $\Sigma \Delta_{\text{ΑΡΧΙΚΗ}} = P_E \cdot Q_{D_E} = 12 \cdot 240 = 2880$ χρηματικές μονάδες

Για $P_K = 24 \Rightarrow Q_{D_K} = 60$ μονάδες.

Άρα $\Sigma \Delta_{\text{ΤΕΛΙΚΗ}} = P_K \cdot Q_{D_K} = 1440$ χρηματικές μονάδες.

Συμπεπώς: Μεταβολή στη συνολική δαπάνη
 $= \Sigma \Delta_{\text{ΤΕΛΙΚΗ}} - \Sigma \Delta_{\text{ΑΡΧΙΚΗ}} = -1440$ χρηματικές μονάδες

β. Συν. Έσοδα αρχικά: $P_E \cdot Q_{S_E} = 2880$ χρηματικές μονάδες

Για $P_K = 24 \Rightarrow Q_{S_K} = 360$ μονάδες.

Άρα Συν. Έσοδα τελικά: $P_K \cdot Q_{S_K} = 24 \cdot 360 = 8640$ χρηματικές μονάδες.

Συμπεπώς: Μεταβολή στα συνολ. έσοδα =

$\Sigma E_{\text{ΤΕΛΙΚΑ}} - \Sigma E_{\text{ΑΡΧΙΚΑ}} = 8640 - 2880 = 5760$ χρηματικές μονάδες.

γ. Κρατική επιβάρυνση = $P_K \cdot \text{Πλεόνασμα}$. (1)

$$\text{Για } P_K = 24 \begin{cases} Q_{D_K} = 60 \text{ μονάδες.} \\ Q_{S_K} = 360 \text{ μονάδες.} \end{cases}$$

Άρα Πλεόνασμα = $Q_{S_K} - Q_{D_K} = 360 - 60 = 300$ μονάδες.

Από σχέση (1): Κρατική επιβάρυνση = $24 \cdot 300 = 7200$ χρηματικές μονάδες.

Δ4. Βρίσκουμε τα σημεία τομής με τους άξονες P, Q

για $P = 0 \Rightarrow Q_D = 420$

για $Q_D = 0 \Rightarrow P = 28$

για $P = 0 \Rightarrow Q_S = 120$

για $Q_S = 0 \Rightarrow P = -12$

